

Dyrlæger ere jo imidlertid noget udfatte for at blive driftfædige, og ere de ikke karakterſtærte, kan det blive ſmaaſt nok for dem, idet de tabe Folks Tillid; men examinerede Dyrlæger, der ere ædruelige og have Held med deres Kure, have ikke Mangel paa Praxis eller paa Subſiſtentsmidler, ſaa jeg tror, at deres Tid kan anvendes bedre til andre Ting, end til at reise omkring og vaffe Kreaturer, medmindre de ſætte deres Tugt derfor ſaa overordentlig høit, at Andre ikke ere tjente dermed. Jeg tror da ogsaa, at Dyrlægerne ere nærmest til for Folks Skyld og ikke omvendt, ſaa at Folk ſkulde ſpøge ſig for at lade dem leve.

Væjer: Der er fremkommet enkelte velvillige Ytringer om det Andragende, jeg har tilladt mig at ønſke henſtillet til den høitærede Juſtitsminiſter, men jeg havde ventet en anden Udtalelſe fra det ærede Medlem for Præſtø Amts 3die Valgkreds. (Veth), og jeg maa ſige, at jeg i allerhøjſte Grad har forundret mig over, at et juridiff Medlem kan i den Grad ſe feil paa, hvad Andragendet egentlig indeholder, ſom han har gjort det. Det er aabenbart, at han aldeles har miſforſtaet, hvad der tilſigtes. Jeg bliver derfor nødt til at komme ind paa ſelve Andragendet, uagtet min Begrundelſe var den, at det ikke ſkulde være dette ſærlige Punkt, men den ſamlende Sag, der ſkulde tages under Overveielſe; men det ærede Medlems Foredrag nøder mig til at komme ind paa det Punkt, han var imod, og det er ogsaa jeg imod, at hvad den gifte Kvinde arver, ſkulde være udenfor Formuefælleſkabet, hvorimod hvad Manden arver, ſkulde gaa ind i dette. Det er nu aldeles ikke det, Andragendet gaar ud paa; men det ærede Medlems Feiltagelſe kommer deraf, at han forvevler Formuefælleſkab og Formueraadighed, medens der jo er ſtor Forſkiel paa Fælleſete og Raadighed over det, der er i Fælleſete. Her menes kun Formueraadighed i levende Live, hvorimod hvad den One eller Vnden arver, gaar ind under Formuefælleſkabet, og det viſer ſig ogsaa, naar en af dem dør. Naar jeg har ønſket den gifte Kvinde ſtorre Formueraadighed, end hun for Dieblikket har, er det, fordi hun vil have ſtor moralsk Indflydelſe paa Ægteſkabet, og Ægteſkabet maa dog viſtno ſiges at have ſtor Indflydelſe paa hele Samsundet. Saaledes ſom Forholdet er ordnet for Dieblikket, kan en forgiældet, umoralsk Mand gifte ſig i Grunden ſnarere med Formuen end med Perſonen, nemlig for at komme i Beſiddelſe af en Formue til at betale ſin Gjæld med; men have vi en Lov ſom den, der her ſigtes til, bliver det jo umuligt for ham at raade over Konens Formue paa den Maade, hvis hun ſætter ſig imod det. En Lov ſom denne faar jo iøvrigt ikke nogen Indflydelſe, hvis Ægteſkabet er fuldkomment lykkeligt; men den er et

Vaaben i gift Kvindes Haand, imod at hendes Formue bliver forødet under viſſe Forhold. Men, ſom ſagt, Sagen i ſin Helhed, Realiteten, ligger forſaavidt ikke for, ſom der kun er Tale om at bede den høitærede Juſtitsminiſter om at tage den ſamlende Sag under Overveielſe. Dertil har han erklæret ſig villig; vi have ſaaet Svaret forud, medens det ellers pleier at komme meget senere. Dermed har jeg opnaaet, hvad jeg har ønſket, og da der ſynes at være Uklarhed over, hvad egentlig Andragendet gaar ud paa, vil jeg meget nødig lade det komme an paa en Afſtemning, da denne mulig kunde faae et Udfald, der ikke vilde være Thingets virkelige Mening, naar Thinget havde haft Leilighed til at ſætte ſig grundigere ind i Sagen. Idet jeg takker den høitærede Miniſter og ſtoler paa, at han ikke alene vil tage Sagen under Overveielſe, men overhovedet fremme den ſaa hurtigt ſom muligt, tager jeg herved min Indſtilling tilbage.

Formanden (Krabbe): Indſtillingen Nr. 2 udenfor Betænkningen er ſaaledes tagen tilbage. Maa jeg ſpørge, om Nogen optager den?

O. Chriſtensen: Jeg optager den og beder om Ordet.

Formanden (Krabbe): Det ærede Medlem har Ordet.

O. Chriſtensen: Jeg har optaget denne Indſtilling for at komme til Kjendſkab om hvorvidt Folkethinget virkelig igjen iaar vil yderligere ſtøtte den Sag, ſom vi i forrige Samling afſluttede. Jeg kan ikke ſe rettere, end at dette Andragende vil bringe os ind paa et Omraade, ſom viſtno vil føre mange Ulemper med ſig, hvis det ſkulde fremkomme ſom Lov nogenlunde i den Form og Stikſelſe og med de Grundtanter, ſom her ere nedlagte. — Jeg ſkal ſlet ikke beſkrive, at mange uheldige Forhold exiſtere i Ægteſkabet, men jeg paaſtaar med lige ſaa ſtor Sikkerhed, at der ikke vil kunne hødes paa diſſe Forhold ved Lovforſlag, ſom vi her vedtage. Jeg tror, at denne Slags Forſlag karakteriſere og betegne de Folk, ſom bære Kvindesagen frem, thi det viſer, at de ſe paa Kvinden ſom en aandelig Undermaaler. Det vil jeg ikke være med til. Jeg tror, at hun er, om ikke Manden overlegen, ſaa dog idetmindſte jevnbydig i mange Retninger. Jeg tror, det er at miſtjende Kvindens Stilling, naar Folk her paa Thinge beſtandig puffe paa, hvorledes hun behandles eller rettere miſshandles. Jeg tror ikke, det er til Vaade for en ſaa god Sag, at man kommer frem med Udtalelſer i den af mig paa-pegede Retning. Jeg ønſker derfor at ſe, hvorvidt det danſke Folkething igjen iaar vil ſtemme i den Mand og Retning, ſom dette Forſlag gaar ud paa. Jeg agter at ſtemme derimod.